

En mann fornyer engasjementet i sitt ekteskap A husband renews his marriage commitment

Christian Science Sentinel, 15. februar, 2010

Andy Anderson

Susan og jeg hadde vært gift i 14 år og hadde tre herlige unger. Men under den lykkelige overflaten i våre liv, holdt vårt forhold på å smuldre sakte bort.

Vanskelighetene utviklet seg i det stille, uten at det var opplagt for noen av oss. Jeg trivdes i mitt arbeid og vi hadde rimelige inntekter. Men mellom det jobben krevet av meg og våre barns behov levde Susan og jeg uavhengige, separate liv. Hun tok seg av hjemmet og omsorgen for barna. Jeg dro på kontoret, arbeidet med vedlikeholdsprosjekter hjemme og deltok i sportslig trening med ungene.

Vårt ekteskap fungerte som en forretningsforbindelse. Vi var stadig svært travle med våre egne ting, og trengte hverandre bare for at alt med familien skulle forløpe smidig. Det fantes kjærlighet og respekt, men ikke noe dypere partnerskap.

Etter hvert som barna vokste ble tiden Susan og jeg tilbrakte sammen stadig redusert. Jeg arbeidet ofte sent, og jeg nøt vennskapet med både mannlige og kvinnelige kolleger. Egentlig var jeg ikke helt sikker på hvordan jeg ville reagere om et slikt vennskap med en kvinnelig kollega noen gang skulle utvikle seg til noe mer.

En natt hjemme da jeg hadde lagt meg så jeg i øynene at livet mitt ikke lenger inkluderte Susan særlig mye. Faktisk kjente jeg at det ville være helt i orden å fortsette uten henne. Som jeg lå der, skjønnte jeg at jeg måtte forandre måten jeg tenkte på – om Susan og om oss.

Jeg var fornøyd med den måten vårt familieliv hadde forløpt så smidig som det hadde, men ønsket jeg egentlig å fortsette å være sammen med min kone? Ønsket jeg å anstrenge meg for å bevare ekteskapet? Eller ville det være bedre for oss å gå fra hverandre og starte på nytt?

Da jeg tenkte på dette, ble jeg klar over at jeg ønsket å restituere ekteskapet vårt – og gjenoppbygge det partnerskapet min kone og jeg hadde i begynnelsen av vårt forhold. Denne avgjørelsen kom av min kjærlighet for familien vår, og også mitt engasjement for åndelig vekst. Min forståelse formet grunnlaget for en bønn. Jeg merket at jeg erklærte ettertrykkelig: "Gud er Kjærlighet." Så sovnet jeg. Men denne tanken som fikk meg til å tenke på at all kjærlighet begynner med sin guddommelige kilde, Gud, viste seg å være katalysatoren for en endring som begynte fra det øyeblikket.

En mengde åndelig støtte er pakket inn i erklæringen, "Gud er Kjærlighet." I mitt studium av Kristen Vitenskap, hadde jeg lært at å vende seg til denne Kjærligheten kan medføre store forandringer i perspektiv og erfaring. Jeg tror da jeg fikk den tanken den natten, var det som et lys ble tent – ikke bare erkjente jeg problemet og så det i øynene for første gang, men jeg forpliktet meg til forandring, med Guds hjelp. Jeg hadde håp og en herlig følelse av fred.

Forvandlingen var ikke rask eller dramatisk. Det var som å bygge opp igjen en mur som langsomt hadde falt sammen, sten for sten. Hver nye sten representerte en tanke på ekte verdsetting av og hengivenhet for Susan. Jeg erstattet apatien og avstanden som hadde vært med å bevisst uttrykke

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@cpsps.com, med titellinjen "Copyright Request" på engelsk.

mer hensyn og varme mot henne. Jeg begynte å behandle henne som mer enn bare en husholder som gjorde livet mitt beleilig og behagelig.

Jeg så senere at en del av sementen som trengtes for å bygge opp igjen muren var mitt eget engasjement i ekteskapsløftene. Mary Baker Eddy skrev i kapittelet "Ekteskap" i *Vitenskap og helse*: "Det vakre i karakteren er også det gode, som uløselig sveiser kjærlighetens lenker sammen" (s. 60). Min tidligere bønn som erkjente Gud som kilden til all kjærlighet, styrket kjærlighetsbåndene mellom min kone og meg.

Jeg hadde alltid vært tro mot Susan, men min troskap ble satt på prøve noen år etter fornyelsen av mitt engasjement i vårt ekteskap. Jeg var på en forretningsreise med tre kolleger- to menn og en kvinne. En kveld møttes vi alle til en arbeidsøkt på mitt hotellrom, og etter at mennene hadde gått, ble kvinnen på rommet og antydte sin interesse for et romantisk mellomspill. Jeg gjorde det klart at jeg ikke var interessert, og hun forlot rommet mitt like etterpå.

Jeg følte at styrken i mitt ekteskapsbånd beskyttet meg den kvelden. Det var naturlig og til og med lett å vende meg bort fra denne fristelsen, og jeg så klart hvor langt jeg var kommet i fornyelsen av mitt ekteskapsengasjement.

Forvandlingen i forholdet vårt fortsatte i over 30 år, til min kone gikk bort etter at vi hadde vært gift i 47 år. Vi gledet oss over tiden vi hadde sammen som pensjonister og jeg satte stadig mer pris på små ting som hun gjorde – som å arrangere blomster i en vase, eller tilberede et spesielt måltid.

Susan og jeg snakket om forholdet vårt noen få år etter min innledende bønn for å styrke mitt engasjement. Men hun sa hun ikke var klar over at vi hadde problemer da. Det var virkelig en stille forvandling som hadde funnet sted i mitt indre.

Den langsomme prosessen som hadde skilt min kone og meg var usynlig – men guddommelig kjærlighet var til stede gjennom det hele. Den eneste måten situasjonen kunne korrigeres, var for meg å stadfeste at denne enestående Kjærligheten styrer over alt, og daglig følge dens ledelse.

*Denne artikkelen ble først utgitt på spirituality.com.
Andy Anderson bor i Clifton, Virginia, USA*